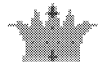

וַיְהִי בַיּוֹם אֲנֹשְׁרוּשׁ הוּא אֲנֹשְׁרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדָּוָה
 וְעַד-כּוּשׁ שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: בַּיּוֹמִים הָהֵם
 כָּשְׁבֻת | הַמֶּלֶךְ אֲנֹשְׁרוּשׁ עַל כֹּסֵא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר
 בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: בְּשִׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה
 לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו זָוִיל | פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי
 הַמְּדִינֹת לְפָנָיו: בְּהִרְאֹתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 וְאֶת-יְקָר תַּפְאֲרַת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת
 יוֹם: וּבְמָלוּאֵת | הַיּוֹמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם
 הַגְּמֻזָּאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמִגְדוֹל וְעַד-קֶטָן מִשְׁתֵּה
 שִׁבְעַת יָמִים בַּזָּזָר גִּזַּת בֵּיתוֹ הַמֶּלֶךְ: זוּר | כֶּרֶפֶס
 וְתַכְלֵת אֲזוּזָה בְּזִבְלֵי-בֹיץ וְאַרְגָּמָן עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף
 וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת | זָהָב וְכֶסֶף עַל רֵצֶפֶת בַּהֲטָוֶשֶׁשׁ
 וְדָר וְסוּזֶרֶת: וְהַשְּׂקוֹת בְּכָל־זָהָב וְכָלִים מִכָּלִים שׁוֹנִים
 וַיִּין מַלְכוּת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ: וְהַשְּׂתֵיָה כֶּדֶת אֵין אֲנִס
 כִּי-כֵן | יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן
 אִישׁ-וְאִישׁ: גַּם וְשֵׁתִי

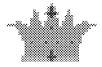
הַמֶּלֶכָה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה זָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר
 לְמֶלֶךְ אֲנֹשְׁרוּשׁ: בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כָּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ בִּיָּין
 אָמַר לְמַהוּמָן בָּזָתָה זָרְבוּנָה בָּזָתָה וְאַבְגָּתָה זָתָר
 וְכָרְפַס שִׁבְעַת הַסְרִיסִים הַמְשָׂרְתִים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 אֲנֹשְׁרוּשׁ: לְהַבִּיא אֶת-וְשֵׁתִי הַמֶּלֶכָה לְפָנָי

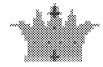
הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-זַפְּיָה
 כִּי-טוֹבַת מִרְאָה הִיא: וְתַמְאָן הַמֶּלֶכָה וְשֵׁתִי לְבוֹא
 בְּדָבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְרִיסִים וַיִּקְצָף הַמֶּלֶךְ מְאֹד
 וַיִּזְמַתוּ בְּעֶרְהָ בּוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

לְזֹכְמִים יְדַעִי הַעֲתִים כִּי-כֵן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לְפָנָי כָּל-יְדַעִי
 דֵּת וְדִין: וְהַקָּרָב אֲלֵי פִרְשָׁנָה שְׂתָר אֲדַמְתָּא תַרְשִׁישׁ
 מְרַס מְרַסָּנָה מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי | פָּרַס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַיְשׁוּבִים רֵאשִׁינָה בַּמַּלְכוּת: כֶּדֶת מֵה-לַעֲשׂוֹת
 בַּמֶּלְכָה וְשֵׁתִי עַל | אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה אֶת-מְאֹמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֲנֹשְׁרוּשׁ בְּיַד הַסְרִיסִים: וַיֹּאמֶר

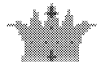
מְמוּכָן [מְמוּכָן] לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ
 לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וְשֵׁתִי הַמֶּלְכָה כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים
 וְעַל-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲנֹשְׁרוּשׁ:
 כִּי-יֵצֵא דָבַר-הַמֶּלְכָה עַל-כָּל-הַנְּשִׂים לְהַבְּזוֹת בְּעַלְיָהֶן
 בְּעִינֵיהֶן בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲנֹשְׁרוּשׁ אָמַר לְהַבִּיא
 אֶת-וְשֵׁתִי הַמֶּלְכָה לְפָנָיו וְלֹא-בָאָה: וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרֻנָה
 שָׂרוֹת פָּרַס-וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַמֶּלְכָה לְכָל
 שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בִיּוֹן וְקָצָף: אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא
 דְּבַר-מַלְכוּת מִכְּפָנָיו וַיִּפְתַּח בְּדַתִּי פָּרַס-וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר
 אֲשֶׁר לֹא-תָבוֹא וְשֵׁתִי לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אֲנֹשְׁרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ
 יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲיוֹתָהּ הַטוֹבָה מִפְּנֵיהֶן: וְנִשְׁמַע פְּתָגָם

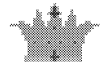
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא
 וְכָל־הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קֶטָן: וַיִּיטָב
 הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ כְּדָבָר מְמוּסָן:
 וַיִּשְׁלַח סִפְרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה
 כַּכְתָּבָה וְאֶל־עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנָו לֵהִיוֹת כָּל־אִישׁ שֹׁרֵר
 בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלִשׁוֹן עַמּוֹ:
 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה כָּשֶׁף נֹזְמַת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוּשׁ זָכַר אֶת־וְשֵׁתִי וְאֵת
 אֲשֶׁר־עָשִׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלַיָּהּ: וַיֹּאמְרוּ זְעַר־יְהוָה
 מִשְׁרֵתֵינוּ יִבְקָשׁוּ לְמֶלֶךְ זְעָרוֹת בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה:
 וַיַּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ
 אֶת־כָּל־זְעָרֵי־בְתוּלָה טוֹבוֹת מִרְאָה אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה
 אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים אֶל־יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים
 וְנִתְּנוֹן תַּמְרוּקִיהֶן: וְהַזְעָרָה אֲשֶׁר תֵּיטָב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
 תַּמְלוֹךְ תַּנּוֹת וְשֵׁתִי וַיִּיטָב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל
 כֵּן:
 אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה
 וּשְׁמוֹ מֶרְדֳּכַי בֶּן־יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
 אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגָּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם
 יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:
 וַיְהִי אַמֶּן אֶת־הַדָּשָׁה הִיא אֲסֹתֵר בֶּת־הִדּוּ כִּי אֵין לָהּ
 אָב וְאִם וְהַזְעָרָה יַפְתֵּי־תֹאֵר וְטוֹבוֹת מִרְאָה וּבְמוֹת אֲבִיהָ
 וְאִמָּה לְקַנְזָה מֶרְדֳּכַי לוֹ לְבַת: וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר

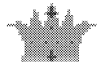
הַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ וּבַהֲקַבֵּץ זְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוּשַׁן
 הַבִּירָה אֶל־יַד הַגָּי וְתַלְקוֹן אֲסֹתֵר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ
 אֶל־יַד הַגָּי שֹׁמֵר הַנְּשִׁים: וְתֵיטָב הַזְעָרָה בְּעֵינָיו
 וַתֵּשֶׂא נֹסֵד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּקִיהָ וְאֵת
 מַנּוֹתָהּ לְתַת לָהּ וְאֵת שְׁבַע הַזְעָרוֹת הָרְאִיוֹת לְתַת
 לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁפָּה וְאֶת־זְעָרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית
 הַנְּשִׁים: לֹא־הִגִּידָה אֲסֹתֵר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מוֹלְדֹתָהּ
 כִּי מֶרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד: וּבְכָל־יוֹם
 וַיּוֹם מֶרְדֳּכַי מִתְּהַלֵּךְ לְפָנָיו נֹזָר בֵּית־הַנְּשִׁים לְדַעַת
 אֶת־שְׁלוֹם אֲסֹתֵר וּמַה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ: וּבַהֲגִיעַ תֵּר
 זְעָרָה וְזְעָרָה לְבוֹא | אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוּשׁ מִקֶּץ
 הַיּוֹת לָהּ כִּדַּת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר זוֹדֵשׁ כִּי כֵן
 יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרוּקִיהֶן שְׁשֵׁה זְנָדִשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּלֶךְ
 וְשְׁשֵׁה זְנָדִשִׁים בְּבִשְׁמִים וּבְתַמְרוּקֵי הַנְּשִׁים: וּבָזָה
 הַזְעָרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֵּאמַר
 יִזְתֶּן לָהּ לְבוֹא עִמָּה מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ:
 בְּעָרֵב | הִיא בָּאָה וּבַבֶּקֶר הִיא שָׁבָה אֶל־בֵּית
 הַנְּשִׁים שְׁנֵי אֶל־יַד שְׁעַשְׂגוֹ סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר
 הַפִּילָגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־נֹפֵץ
 בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם: וּבַהֲגִיעַ תֵּר־אֲסֹתֵר בֵּת
 אֲבִינוּיִל יַד מֶרְדֳּכַי אֲשֶׁר לְקַנְזָה לְבַת לְבוֹא אֶל

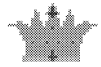
המלך לא בקשה דבר פי אם את-אשר יאמר
הגוי סריס-המלך שמר הגזשים ותהי אסתר
גשאת זון בעיני כל-ראיה: ותלקחו אסתר אל
המלך אנשורוש אל-בית מלכותו בוזדש
העשירי הוא-וזדש טבת בשנת-שבע למלכותו:
ויאהב המלך את-אסתר מפל-הגזשים ותשא-זון
וזוסד לפניו מפל-הבתולות וישם פתר-מלכות
בראשה וימליכה תנוח ושתי: ויעש המלך
משתה גדול לכל-שריו ועבדיו את משתה
אסתר והנחה לפדינות עשה ויתן משאת פיד
המלך: ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב
בשער-המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת
עמה פאשר צוה עליה מרדכי ואת-מאמר
מרדכי אסתר עשה פאשר היתה באמנה
אתו:
ההם ומרדכי ישב בשער-המלך קצח בגתן
ותרש שני-סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו
לשלוז יד במלך אנשורש: ויודע הדבר
למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר
למלך בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא ויתלו
שניהם על-עץ ויפתח בספר דברי הימים לפני

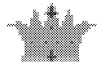
המלך: אזור | הדברים האלה
גדל המלך אנשורוש את-המן בן-המדתא האגגי
וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אתו:
וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך פרעים
ומשתתנוים להמן פי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא
יכרע ולא ישתנווה: ויאמרו עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות
המלך: ויהי באמרם [כאמרם] אליו יום ויום ולא שמע
אליהם ויגידו להמן לראות הישמדו דברי מרדכי
פי-הגיד להם אשר-הוא יהודי: וירא המן פי-אין
מרדכי פרע ומשתנווה לו וימלא המן זומה: ויבז
בעיניו לשלוז יד במרדכי לבהו פי-הגידו לו את
עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים
אשר בכל-מלכות אנשורוש עם מרדכי: בוזדש
הראשון הוא-וזדש גיסן בשנת שתיים על-שרה
למלך אנשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן
מיום | ליום ומוזדש לוזדש שנים-עשר הוא-וזדש
אדר: ויאמר המן למלך אנשורוש
ישנו עם-אזוד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות
מלכותה ודתיהם שנות מפל-עם ואת-דתי המלך
אינם עשים ולמלך אין-שנה להגניזם: אם-על

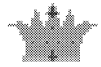
המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר-כסף
אשקול על-ידי עשי המלאכה להביא אל-גנאי המלך:
ויסר המלך את-טבעתו מעל ידו ויהנה להמן
בן-המדתא האגאי צרר היהודים: ויאמר המלך להמן
הכסף גתון לך והעם לעשות בו פטוב בעיניך: ויקראו
ספרי המלך בזודש הראשון בשלושה עשר יום בו
ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל אנשי-הרפני-המלך
ואל-הפוזות אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שירי עם
ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם
המלך אנשורש נכתב וגזותם בטבעת המלך: ונשלונו
ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד
להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף
ונשים ביום אחד בשלושה עשר לזודש שנים
עשר הוא-זודש אדר ושללם לבוז: פתשגן הפתב
להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים
להיות עתדים ליום הנה: הרצים יצאו דיוופים בדבר
המלך והדת גתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו
לשיתות והעיר שושן גבוכה:
ידע את-כל-אשר געשה ויקרע מרדכי את
בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר
ויזעק זעקה גדלה ומרה: ויבוא עד לפני שער

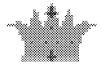
המלך פי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש
שק: ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום
ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ונתבואנה
[ונתבואנה] גערות אסתר וסריסה וגידינו לה ונתנו-לנו
המלכה מאד ונשלונו בגדים להלביש את-מרדכי
ולחסיר שקו מעליו ולא קבל: ונתקרא אסתר
להתה מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ונתצוהו
על-מרדכי לדעת מה-נה ועל-מה-נה: ויצא התה
אל-מרדכי אל-רחוב העיר אשר לפני שער
המלך: ויגד-לו מרדכי את כל-אשר קרהו ואת |
פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על-גנאי המלך
ביהודיים [ביהודים] לאבדם: ואת-פתשגן כתב-הדת
אשר-נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את
אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך
להתנוגן-לו ולבקש מלפניו על-עמה: ויבוא התה
ויגד לאסתר את דברי מרדכי: ונתאמר אסתר להתה
והצוהו אל-מרדכי: כל-עבדי המלך ועם מדינות
המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר
יבוא אל-המלך אל-הנזר הפנימית אשר לא
יקרא אונת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו

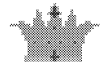
המלך את-שרביט הזהב וזויה ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום: ויגידו למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל-תדמי בנפשך להמלט בית-המלך מפל-היהודים: פי אם-הנורש תנורשי בעת הזאת ריוח והצלחה ילמוד ליהודים ממקום אזור ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: לך פגוס את-פל-היהודים הגמזאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונערתי אצום בן ובכנ אבוא אל-המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צויתה עליו אסתר: ויהי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותלמד בנזר בית-המלך הפנימית נכון בית המלך והמלך יושב על-פסא מלכותו בבית המלכות נכון פתחו הבית: ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בנזר נשאה זון בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה

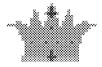
המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך עד וזלי המלכות וינתן לה: ותאמר אסתר אל-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר-עשתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשתה הזו מה-שאלתך וינתן לה ומה בקשתך עד-נוצי המלכות ותעש: ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: אם-מזאתי זון בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומנור אעשה פדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא שמנו וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-זע מפגו וימלא המן על-מרדכי זומה: ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אהבו ואת-נרש אשתו: ויספר להם המן את-פבוד עשרו ורב בגיו ואת פל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר עשתה פי אם-אותי וגם-למנור אני קרוא-לה עם

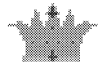
המלך: וכל־זה איננו שׁוה לי בכל־עת אשר אני ראה את־מַרְדֵּכִי הַיְהוּדִי יושב בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל־אהביו יעשו־עץ גָּבֹה נחמשים אמה ובבקר | אמר למלך ויתלו את־מַרְדֵּכִי עליו ובא־ עם - המלך אל - המשׁתֶּה שִׁמּוֹן ויִיטֵב הדָּבָר לַפְּנֵי הַמֶּן ויעש העץ: והוא נִדְדָה שֶׁנֶּת המלך ויאמר להביא את־סַפֵּר הַזְּכָרֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים ויהיו נִקְרָאִים לַפְּנֵי הַמֶּן: וימצא כתוב אשר הגיד מַרְדֵּכִי עַל־בְּגָתָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּן מִשְׁמַרְי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלֵּט יד בַּמֶּן אֲנֹשׁוּרֹשׁ: ויאמר המלך מה יעשה יקר וגדולה למַרְדֵּכִי עַל־זֶה ויאמרו זַעֲרֵי הַמֶּן מִשְׁרַתֵּינִי לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר: ויאמר המלך מי בְּנֹזֵר וְהַמֶּן בָּא לְנֹזֵר בֵּית־הַמֶּן הַנּוֹיִצְוֹתָה לֵאמֹר לַמֶּן לִתְלוֹת אֶת־מַרְדֵּכִי עַל העץ אֲשֶׁר־הַכִּיָּן לוֹ: ויאמרו זַעֲרֵי הַמֶּן אֲלֵי הַנֶּה הַמֶּן עֹמֵד בְּנֹזֵר ויאמר המלך יבוא: ויבוא הַמֶּן ויאמר לוֹ הַמֶּן מִה־לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּן נֹפֵץ בִּיקְרוֹ ויאמר הַמֶּן בְּלִבּוֹ לְמִי יִנּוּפֵץ הַמֶּן לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: ויאמר הַמֶּן אֵל

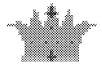
המלך איש אשר המלך נֹפֵץ בִּיקְרוֹ: יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן פֶּתֶר מלכות בראשו: ונתון הלבוש והסוס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּן הַפְּרָתִמִּים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּן נֹפֵץ בִּיקְרוֹ וְהַרְפִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרִזּוּב הָעִיר וְקָרְאוּ לַפְּנֵי פְּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּן נֹפֵץ בִּיקְרוֹ: ויאמר המלך לַהֲמָן מִהֵרָ קוּז אֶת־הַלְבּוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס פֶּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ ויעשה־כֵּן לַמַּרְדֵּכִי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּן אֶל־תַּפֵּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ: ויקוז הַמֶּן אֶת־הַלְבּוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וילבש אֶת־מַרְדֵּכִי וְהַרְפִּיבֵהוּ בְּרִזּוּב הָעִיר ויקרא לַפְּנֵי פְּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּן נֹפֵץ בִּיקְרוֹ: וישב מַרְדֵּכִי אֶל־שַׁעַר הַמֶּן וְהַמֶּן נִדְּנַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל ונֹפֵי רֹאשׁ: ויסַפֵּר הַמֶּן לְזָרַשׁ אֲשֶׁתוֹ וְכָל־אֲהָבָיו אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ ויאמרו לוֹ נִכְמִי וְזָרַשׁ אֲשֶׁתוֹ אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדֵּכִי אֲשֶׁר הַנּוֹלֹתָ לְנַפֵּל לַפְּנֵי לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נָפֹל תַּפּוּל לַפְּנֵי: עוֹדֵם מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּן הִגִּיעוּ ויבִּהְלוּ לְהַבִּיא אֶת־הַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ אֶסְתֵּר: ויבא הַמֶּן וְהַמֶּן לְשִׁיתוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: ויאמר

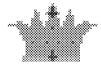
המלך לאסתר גם ביום השני במשיתה הזין
 מהשאלתה אסתר המלכה ותנתן לה ומהפקשתה
 עד-נזלי המלכות ותעש: ותען אסתר המלכה
 ותאמר אם-מצאתי זון בעיניך המלך ואם-על-המלך
 טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי
 נמפרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו
 לעבדים ולשפוזות נמפרנו הוורשתי כי אין הצר
 שזה בזק המלך: ויאמר המלך
 אונשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה
 ואי-זה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן: ותאמר
 אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן גבלת
 מלפני המלך והמלכה: והמלך קם בזומתו
 במשיתה הזין אל-גנת הביתן והמן עמיד לבקש
 על-נפשו מאסתר המלכה פי ראה פי-כלתה אליו
 הרעה מאת המלך: והמלך שוב מגנת הביתן
 אל-בית | משיתה הזין והמן נפל על-המטה אשר
 אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה
 עמי בבית הדבר יצא מפני המלך ופני המן נזפו:
 ויאמר נרבונה אנוד מן-הסריסים לפני המלך גם
 הגה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב
 על-המלך עמיד בבית המן גבה נזמשים אמה ויאמר

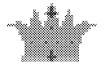
המלך תלהו עליו: ויתלו את-המן על-העץ
 אשר-הכין למרדכי ונזמת המלך שוכה: ביום
 ההוא נתן המלך אונשורוש לאסתר המלכה את-בית
 המן צרר היהודיים [היהודים] ומרדכי בא לפני המלך
 פי-הגידה אסתר מה הוא-לה: ויסר המלך את-טבעתו
 אשר העביר מהמן ונתנה למרדכי ותשלם אסתר
 את-מרדכי על-בית המן: ותוסף אסתר
 ותדבר לפני המלך ותפל לפניו ותבקך ותתנונן-לו
 להעביר את-רעת המן האגני ואת מנושבתו אשר
 נזשב על-היהודים: וישט המלך לאסתר את שרבת
 הזרב ותקם אסתר ותלמד לפני המלך: ותאמר
 אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי זון לפני וכשר הדבר
 לפני המלך וטובה אני בעיניו יפתב להשיב
 את-הספרים מנושבת המן בן-המדתא האגני אשר
 פתב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך: כי
 איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי
 ואיכבה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ויאמר המלך
 אונשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הגה
 בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העץ על
 אשר-שלוז ידו ביהודיים [ביהודים]: ואתם פתבו
 על-היהודים פטוב בעיניכם בשם המלך ונזתמו בטבעת

הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־זָכַתְבּ בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִזְוֹתוֹם
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהַשִּׁיב: וַיִּקְרְאוּ סַפְרֵי־הַמֶּלֶךְ
בְּעַת־הַהִיא בְּיַד־שְׁלֵשִׁי הַיְּהוּדִים הוּא־זוֹדֵשׁ סִינּוֹן בְּשִׁלּוּשֵׁה
וְעֹשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מְרַדְּכִי אֶל־הַיְּהוּדִים
וְאֵל הָאֲנַשְׁדַּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹזֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת אֲשֶׁר
מֵהַדָּו וְעַד־כּוּשׁ שָׁבַע וְעֹשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה
וּמְדִינָה בְּכַתְבָּהּ וְעַם וְעַם כָּל־שָׂזוֹ וְאֶל־הַיְּהוּדִים
כְּכַתְבָּם וְכָל־שׂוֹנֵם: וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲנַשְׁוֹרֶשׁ
וּנְזוֹתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סַפְרִים בְּיַד הַרְצָיִם
בְּסוּסִים רַכְבֵּי הַרְכָּשׁ הָאֲנַשְׁתֶּרְגָּיִם בְּגֵי הַרְמָכִים:
אֲשֶׁר זָתָן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים | אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר
לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל־גִּפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלְהַרְגֵּ וְלֹא־אֲבֹד
אֶת־כָּל־נַזִּיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲתֵם טַף וְנָשִׁים
וְשָׁלָלִם לְבוֹז: בַּיּוֹם אֲנֹד בְּכָל־מְדִינּוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲנַשְׁוֹרֶשׁ בְּשִׁלּוּשֵׁה עֲשָׂר לְזוֹדֵשׁ שְׁנַיִם־עֶשְׂרִי
הוּא־זוֹדֵשׁ אֲדָר: פְּתַשְׁתָּן הַכְּתַב לְהַזְתָּן דַּת
בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלֹהִיּוֹת
הַיְּהוּדִיִּים [הַיְּהוּדִים] עֲתוּדִים [עֲתוּדִים] לַיּוֹם הַזֶּה
לְהַזְקֵם מֵאִיבֵיהֶם: הַרְצָיִם רַכְבֵּי הַרְכָּשׁ הָאֲנַשְׁתֶּרְגָּיִם
יָצְאוּ מִבְּהַלִּים וְדִחוּנְפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדַּת זָתָנָה
בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה: וּמְרַדְּכִי יָצָא מִלְּפָנָי

הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְזוּר וְעֹטָרַת זָהָב
גְּדוּלָה וְתַכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהַעִיר שׁוֹשָׁן צְהֵלָה
וְשִׁמְזוֹה: לַיְּהוּדִים הַיְּתֵה אֹרְהָ וְשִׁמְזוֹה וְשִׁשׁוֹן
וַיִּקָּר: וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוֹם
אֲשֶׁר דָּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגֵיעַ שִׁמְזוֹה וְשִׁשׁוֹן
לַיְּהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ
מִתִּיִּהָדִים כִּי־זָפַל פְּחוּד־הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם: וּבְשָׁנָיִם
עֲשָׂר זוֹדֵשׁ הוּא־זוֹדֵשׁ אֲדָר בְּשִׁלּוּשֵׁה עֲשָׂר יוֹם בּוֹ
אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר
שָׁבְרוּ אִיבֵי הַיְּהוּדִים לְשִׁלּוֹט בָּהֶם וְנִזְהַפּוּף
הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הַמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם:
זָקָהֻלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינּוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲנַשְׁוֹרֶשׁ לְשַׁלַּח יָד בְּמִבְקָשֵׁי רְעֻתָם וְאִישׁ
לֹא־עָמַד לְפָנֵיהֶם כִּי־זָפַל פְּחוּדָם עַל־כָּל־הָעַמִּים:
וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת וְהָאֲנַשְׁדַּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹזֹת וְעֹשְׂרֵי
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת־הַיְּהוּדִים
כִּי־זָפַל פְּחוּד־מְרַדְּכִי עֲלֵיהֶם: כִּי־גְדוּל מְרַדְּכִי
בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלָה בְּכָל־הַמְּדִינּוֹת כִּי־הָאִישׁ
מְרַדְּכִי הוֹלָה וְגְדוּל: וַיָּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אִיבֵיהֶם
מִפַּת־זָרָב וְהָרָג וְאַבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׁנָאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם:
וּבְשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הָרָגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבְדוּ נַמְשׁ מֵאוֹת

אִישׁ:

וְאֵת |

פְּרִשְׁתָּהָ

וְאֵת |

הַלְפוֹן

וְאֵת |

אֶסְפָּתָא:

וְאֵת |

פּוֹרְתָא

וְאֵת |

אֶדְלִיא

וְאֵת |

אֶרִידָתָא:

וְאֵת |

פְּרַמְשְׁתָּא

וְאֵת |

אֶרִיסִי

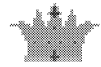
וְאֵת |

אֶרְדִי

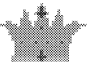
וְאֵת |

וַיִּזְתָּא:

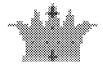
עֲשֶׂרֶת

בְּנֵי הַבָּיִת בְּיַד הַמִּדְבָּרָא צָרַר הַיְהוּדִים הָרְגוּ וּבִבְזָה לֹא
שָׁלוּ אֶת־יָדָם: בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהַרְוֵגִים בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדוּ זֶמְלֵי מַאוֹת אִישׁ
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַבָּיִת בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִנֵּה עָשׂוּ
וּמִי־שִׂאֲלֶתְךָ וַיִּזְתְּן לָךְ וּמִי־בִקְשֶׁתְךָ עוֹד וְתַעֲשֵׂ: וַתֹּאמֶר
אַסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִזְתְּן גַּם־מִנּוֹר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַבָּיִת יִתְּלוּ
עַל־הָעֵץ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן וַתִּזְתְּן דָּת בְּשׁוֹשָׁן
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַבָּיִת תְּלוּ: וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים]
אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשָׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֶדְר וַיְהִי־גוֹ
בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מַאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה לֹא שָׁלוּ אֶת־יָדָם:
וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ | וְעָמְדוּ
עַל־נַפְשָׁם וְזוֹנוּ מֵאִיבֵיהֶם וְהָרַג בְּשִׂנְאֵיהֶם זֶמְשִׁיָּה
וְשִׁבְעִים אֲחֵר וּבִבְזָה לֹא שָׁלוּ אֶת־יָדָם: בַּיּוֹם־שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֶדְר וְזוֹנוּ בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשִׂה אֹתוֹ יוֹם
מְשִׁתָּה וְשִׁמּוֹנָה: וְהַיְהוּדִים [וְהַיְהוּדִים] אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשָׁן
נִקְהָלוּ בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְזוֹנוּ
בְּזֶמְשִׁיָּה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשִׂה אֹתוֹ יוֹם מְשִׁתָּה וְשִׁמּוֹנָה: עַל־כֵּן
הַיְהוּדִים הַפְּרוּזִים [הַפְּרוּזִים] הַיְשָׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עָשִׂים
אֵת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֶדְר שִׁמּוֹנָה וּמְשִׁתָּה וַיּוֹם

טוב ומשלוזן מנזות איש לרעהו: ויכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אנשורוש הקרובים והרזוקים: לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-נחמשה עשר בו בכל-שנה ושנה: כימים אשר-זונו בהם היהודים מאויביהם והודשו אשר גתפך להם מיגון לשמנה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמנה ומשלוזן מנזות איש לרעהו ומתנזות לאביונם: וקבל היהודים את אשר-הנולו לעשות ואת אשר-כתב מרדכי אליהם: פי המן בן-המדתא האגגי צרר כל-היהודים ונשב על-היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ול'אבדם: ובבאה לפני המלך אמר עם-הספר ישוב מנשבתו הרעה אשר-נשב על-היהודים על-ראשו ונלו אתו ואת-בניו על-העץ: על-פן קראו לימים האלה פורים על-שם הפור על-פן על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-פכה ומה הגיע אליהם: כז קימו וקבל [וקבלו] היהודים | עליהם | ועל-זרעם ועל כל-הגלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את

שני הימים האלה פכתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה: והימים האלה נזפרים ונעשים בכל-דור ודור משפנה ומשפנה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא-יסוף מנרעם: וכתב אסתר המלכה בת-אבינויל ומרדכי היהודי את-כל-תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל-שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אנשורוש דברי שלום ואמת: לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם פאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם דברי הצמות וזעקתם: ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: וישם המלך אנשורוש [אנשורוש] | מס על-הארץ ואי הים: וכל-מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדת מרדכי אשר גדלו המלך הלוואהם פתובים על-ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: פי | מרדכי היהודי משנה למלך אנשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אנזיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל - זרעו: